

ತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಆಡಳಣಿಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಅವರ ಫಂಕ್ಷನನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಜಮೀನು ಪಟ್ಟಾ ಡಿಸ್ಟಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕೋರ್ಟಿನವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ತೆಗೆದಿರುವ ಶಂಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಬೋಳ ರಘುರಾಮಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಅದು ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದು. ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಇನ್ನೂ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಡಳಣಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸರಿಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಗೇಜೆಟ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಮೊದಲಿಗಂತಲೂ ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Land Reforms (Amendment) Bill, 1970 as amended be passed.”

The motion was adopted.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS (AMENDMENT) BILL, 1970

- (i) Statutory Resolution to disapprove Mysore Ordinance No 6 of 1969.
- (ii) Motion to Consider the Bill.

Mr. SPEAKER.—Now Sri M. Nagappa to move the Statutory Resolution.

Sri M. NAGAPPA.—I beg to move:

“That this Assembly disapproves the Ordinance No. 6 of 1969 namely ‘The Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Ordinance, 1969’ promulgated on 16th day of October 1969 by the Governor of Mysore.”

Mr. SPEAKER.—Statutory Resolution moved :

“That this Assembly disapproves ‘the Ordinance No. 6 of 1969 namely the Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Ordinance, 1969’ promulgated on 16th day of October 1969 by the Governor of Mysore.”

Now the Hon Minister to move the Bill.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—On a point of order. I have some objection for the consideration of the Bill. A similar Bill was introduced on 1st September 1969 and the same was moved for consideration by the Minister on 8th September 1969. Though many members

(SRI H. N. NANJE GOWDA)

took objection that it was a financial Bill and recommendation of the Governor was necessary, the Chair was pleased to say that the recommendation was not necessary and consideration was going on. Some of us moved many amendments to that Bill and the debate was inconclusive. It was discussed on 18th September 1969. Now if this Bill is taken into consideration, it may defeat the spirit of the original Bill which is already seized by the House. You may say that because of the introduction and consideration of this Bill, that bill would lapse.

I shall explain how it would defeat the principle of the original Bill. We are to consider here certain amending provisions which are listed in the original Bill seized by the House. There is difference between the present Bill and the original Bill. Where is the guarantee that this Bill would not be taken into consideration again? My submission is unless the previous Bill is completely discussed and disposed of, this Bill cannot be taken up.

MR. SPEAKER.—Regarding the point whether recommendation of the Governor has been obtained or not I may say that it would have been better if the hon. Member had enquired earlier. It is the function of the Speaker to satisfy himself whether all requirements under the rules are fulfilled. In this case the Speaker has taken care to see that recommendation is there. It is dated 20th January 1970 and it runs thus :

“In pursuance of the provisions of Article 207 (1) and (3) of the Constitution of India, I, Dharma Veera, Governor of Mysore, hereby recommend the consideration of the Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Bill, 1970, to the Mysore Legislative Assembly.”

So it is there and on that account I am unable to uphold the point raised by the hon. Member.

The second point raised is that there is already a Bill under consideration and now another Bill has been introduced. Here I would like to draw his attention to rule 70. It reads as follows :

“(1) Whenever a Bill seeking to replace an ordinance with or without modifications is given notice, it shall be accompanied by a statement explaining the circumstances which necessitated immediate legislation by ordinance.”

This is another Bill to replace that ordinance and, therefore, whether that Bill was considered or not, it does not matter.

The hon. Member referred to sub-rule (2) of rule 70. It reads thus :

“(2) Whenever an Ordinance, which embodies wholly or partly or with modification the provisions of a Bill pending

before the House, is promulgated, a statement explaining the circumstances which necessitated immediate legislation by Ordinance shall be laid on the Table at the commencement of the session following the promulgation of the Ordinance."

This too has been done and the necessary statement by the Government has been made. I therefore, hold that there is no force in the point of order.

Sri M. S. KRISHNAN.—With due respect to the ruling of the Chair, I want to point out that there was already a Bill which had been introduced...

Mr. SPEAKER.—The hon. Member has not followed my ruling. The ordinance was issued in lieu of the old Bill and this is a Bill to replace the Ordinance. So what the hon. Member says does not hold good.

Sri M. S. KRISHNAN.—Can we take it that the other Bill has been withdrawn?

Mr. SPEAKER.—There is no necessity to withdraw it. Now the Hon. Minister may move the consideration motion.

Sri B. L. GOWDA (Deputy Minister for Co-operation)—I beg to move :

“That the Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration.”

Both the Statutory Resolution and the Consideration Motion are before the House for debate.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವರು 1-4-1969 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗವನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಂಡಲಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಂಡ್ ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಮಸೂದೆ ರಾತ್ರಿ ಆಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ರೀಪ್ಲೇಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಇತರೇ ಕೆಲವಾರು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಂಡ್ ರೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ ಸೆಕ್ಷನ್ 10 ರ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಂಡಲಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿಗೆ 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಪನರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಪನರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಬದರಾಣಿ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿಗೆ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಪನರಿ ಗ್ರಾಂಟ್. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ)

ದಿನಾಂಕವನ್ನರಿ ಗ್ರಾಂಟಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅಧಿಕಾರಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಬರಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅಡಿಪಾಯ ರೋಕರ್ ಸೆನ್ಸನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಖಾದಿ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸಿಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಜಾತ್ರೆ, ಉರುಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 12 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೂ ಸಹ 50 ಪೈಸೆ ಚಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜಮ್ಮು ಅಂಡ್ ಕಾಶ್ಮೀರ್, ಬಹಾರ್, ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಇದೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಟೌನ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ 1960 ನೇ ಇಸಯಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಎರಡನೇ ಸಾರಿ 1968 ನೇ ಇಸಯಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲರೂ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಿಟ್ ಹಾಕಿ ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ರೀತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಬರುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯದೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಹೋಗಿ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾದ ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಸೂಲಾತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಮಲ್‌ದಾರರೂ ಸಹ ಒಟ್ಟು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಂದ ಏನೂ ಆದೇಶ ಬಾರದೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಬದಿ ದೀಪಗಳಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಫೀಸನ್ನು ಎರಕ್ಟಿಟಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕಟ್ಟದೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿನವರ ಕಟ್ಟದೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಎರಕ್ಟಿಟಿಟಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಸರಬರಾಜಿನ ಸೌಕರ್ಯ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎರಕ್ಟಿಟಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಭಾಗವನ್ನು ತಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದೆ. ಕೆಲವಾರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂತೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸಂತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಸಂತೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒತ್ತಾಯ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಮನಗಂಡು ಸಂತೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 25 ಭಾಗವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಂಡಳಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ

ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದೆ. ಆದಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೂ ಪುನರ್ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪುನರ್ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಗ ತಾನೇ ಚುನಾಯಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಚುನಾವಣೆ ಆಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪುನರ್ರಚನೆಯಾದಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದೆ. ಹೊರದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತ್ ಮತ್ತು ಲೋಕರ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದವು. ಆ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ರ್ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಆಲೋಚನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಹುಶಃ ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದುದು ಎಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.— ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಾಮನೇಷನ್ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.— ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದ ತಕ್ಷಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪುನರಚನೆ ಆಗುವೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ನವಣೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ರಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಗತಾನೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆ ಆಗಿತ್ತು. ಚುನಾವಣೆ ಆದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಇತ್ತು. ಚುನಾವಣೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ಅವರ ಅವಧಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಅವಧಿವರೆಗೆ ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.— ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಬೋರ್ಡ್ ರಚಿಸಬಹುದು. ನಾಮನೇಷನ್ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.— ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ನಾಮನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.— ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸ್ವಾಚ್ಛಟರಿ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅನಂತರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯೇರೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 8 ಅಥವಾ 9 ಆರ್ಟಿನನ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಮೊದಲು ತಂದಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 18 ಕಲಂಗಳು ಇದ್ದವು ಇದರಲ್ಲಿ 19 ಕಲಂಗಳು ಇವೆ. ಹಿಂದೆ ತಂದಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿನನ್ಸು ತರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಆರ್ಟಿನನ್ಸುಗಳ ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಗೂ ಸಹ ಇದು ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಆರ್ಟಿನನ್ಸುಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಡಿಸ್ಪೋಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಲ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಯಲ್ಲ ಅಥವಾ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಕನ್ಸಂ ಅಥವಾ ಪ್ರಿಸಿಡೆಂಟ್ ಅಂತ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದನ್ನು ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರ ತಂದಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗೂ ರಬ್ಬರ್ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಕ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ದಿವೇಗತ ಮಾವಲಂಕರ್‌ರವರು ಪ್ರೈಮಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು.

Sri Mavalankar, Ex-Speaker of Lok Sabha, wrote a letter to the Prime Minister on November 25, 1950. The contents of that letter is as follows :

“The procedure of the promulgation of Ordinances is inherently undemocratic. Whether an Ordinance is justifiable or not, the issue of a large number of Ordinances has psychologically a bad effect. The people carry an impression that Government is carried on by Ordinances. The House carries a sense of being ignored, and, the Central Secretariat perhaps get into the habit of slackness, which necessitates Ordinances, and an impression is created that it is desired to commit the House to a particular legislation as the House has no alternative but to put its seal on matters that have been legislated upon by Ordinances. Such a state of things is not conducive to the development of the best parliamentary traditions”.

ಇಂಥ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅವರು 1950 ರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಆಫೇರ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು 22 ವರ್ಷ ಸತತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಆಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಇಂಥ ಸರಕಾರ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಬಿಲ್ ತಂದು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿ, ಈ ಸಭೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಮತ್ತೂ ಒಂದೆ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದು, ಇಂಥ ಬಿಲ್ ತರುವುದು ಅಸಮಂಜಸ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಿಂದೆ ಲೋಕಸಭೆಯು ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

“I myself do not like promulgation of Ordinances. It is only in extreme cases that an Ordinance should be issued; the ordinary rule should be ‘No Ordinance’”.

1953 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“Legislation by Ordinance was a question of vital constitutional and legislative importance and that it constituted an invasion of the rights and privileges of this House as the only sovereign legislative body in the country.... A remedy must be

found because if we allow this routine ordinance making power to the Executive, it is just as well that Parliament winds up its schedule of work for its legislative programme”.

ಇಂತಹ ಕಟುವಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅಗಿದ್ದ ಮಾವಲಂಕರ್ ಅವರು ಬೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದನಂತರ 1954 ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಟುವಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“ In 1954, the issue of Ordinances by the Government was termed by a member as ‘a calculated affront to the dignity and the privileges of the House’.”

Speaker Mavalankar, in his letter of July 17, 1954, to the Prime Minister stated :

“ The issue of an Ordinance is undemocratic and cannot be justified except in cases of extreme urgency or emergency.

...We, as first Lok Sabha, carry a responsibility of laying down traditions. It is not a question of present personnel in the Government but a question of precedents; and if this Ordinance issuing is not limited by convention only to extreme and very urgent cases, the result may be that, in future, The Government may go on issuing Ordinance giving Lok Sabha no option but to rubber stamp the Ordinance.

I may invite your attention to one more aspect, namely, the financial aspect involved in the amendment to the Indian Income Tax Act, 1922. It is not directly a taxation measure, but it is intended for the purpose of collection of taxes. Indirectly it affects the finances and it would be a wrong precedent to have an Ordinance for such a purpose ”.

Sri K. PUTTASWAMY.—Please read the reply of Sri Nehru also.

Sri M. NAGAPPA.—If the Hon. Minister wants, I will read that also :

The Prime Minister in reply on July 19, 1951, wrote :

“ We have been reluctant to issue Ordinances and it is only when we have felt compelled to do so by circumstances that we have issued them. You will appreciate that it is the responsibility of the Government to decide what steps should be taken in a particular contingency. The Constitution itself has provided for the issue of Ordinances where such necessity arises, and that discretion has to be exercised by Government.

We have issued in the past a very limited number of Ordinances and we have always placed before Parliament the reasons for having issued each one of them.

(SRI M. NAGAPPA)

I am myself unable to see why this should be considered undemocratic. Of course, this power, like any other power, may be abused and Parliament will be the ultimate judge as to whether the use of this power has been right or wrong."

SRI K. PUTTASWAMY.—That may be taken as the reply.

SRI K. H. RANGANATH.—Let us not quote Shri Nehru when it suits us !

SRI K. PUTTASWAMY.—In this context this is our reply.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆರು ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳು ಹೊರಡಿಸಿದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಅದರ ಮುಂದೆ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಪಾಠ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ ಹೊರಡಿಸಿದವರು ಯಾರು ? ಇದರಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಸೋಮನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದರೇ ? "whether he was discharging the functions of a Governor or he was actually a Governor." ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಡಿಪ್ಲಿಂಕ್ಷನ್ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 159ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. Article 159 says :

"Every Governor and every person discharging the functions of the Governor shall, before entering upon his office, make and subscribe in the presence of the Chief Justice of the High Court exercising jurisdiction in relation to the State, or, in his absence, the seniormost Judge of that Court available, an oath or affirmation in the following form, that is to say—".....

ಗವರ್ನರ್ ಅಥವಾ every person discharging the functions of the Governor ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಗವರ್ನರ್ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಚಾಪ್ಲರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹ ಗವರ್ನರ್ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತದೆ. ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಗವರ್ನರ್ ಮತ್ತು every person discharging the function of Governor. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಗವರ್ನರಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗದೆ, a person who has been invested with powers to discharge the functions of the Governor' ರೀತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಿತ ರೋಕಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಎ. ವಿ. ಗಿರಿ ಅವರು ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲವು ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಂದು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾಥಪ್ಪ ಅವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಂದರು ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. Every Governor and every person discharging the functions of the Governor ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರಾವಿವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಸೋಮನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಗವರ್ನರಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. He was only a person discharging the functions of the Governor. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗವರ್ನರ್ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಯಾವುವು, ಗವರ್ನರ್ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವವರಿಗೆ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 213 ನೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :

"If at any time, except when the Legislative Assembly of a State is in session, or where there is a Legislative Council in a

State, except when both Houses of the Legislature are in session, the Governor is satisfied that circumstances exist which render it necessary for him to take immediate action, he may..."

ಇಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ್ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 159 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ Every Governor and every person discharging the functions of the Governor ಎರಡೂ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. The person discharging the functions of the Governor ಆರ್ಟಿಕಲ್ 213ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಗವರ್ನರ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಗವರ್ನರ್‌ಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 213ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಚಾಪ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ನಡೆಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 160 ನೋಡಬೇಕು. It reads as follows :

"160. The President may make such provision as he thinks fit for the discharge of the functions of the Governor of a State in any contingency not provided for in this Chapter."

ಈ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸ್ಟೇಷನ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು. 213 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವೀಣ್‌ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರೆ, ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬೆಕ್ಟ್ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡದೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಮಲಮೇಟ್ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ತಂದಂಥ ಮನೋದಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ವೇದಲನೆಯದಾಗಿ ಇದೊಂದು ಸರಿಯಾದಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಲಾಜ್ 15 ರಲ್ಲಿ 202 ಎ, 202 ಬಿ, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. 202-ಎ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 202-ಬಿ ಇದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಇರಬೇಕಾದ ಅವಧಿ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಜನತೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಗಳಿವೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ರೂಲ್ ಬರತಕ್ಕಂತ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಾರದು.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಎರೇಜ್ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿದ್ದು 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ನಗರಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. 100 ಕ್ಕೆ 70 ರಷ್ಟು ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಡಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ನಗರಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸವಲತ್ತು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಗೆ 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 100 ಕ್ಕೆ 75 ರಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ರ‍್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರಕಾರದ ದುಡ್ಡು ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ? 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಅದನ್ನು ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂಜಿನರ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ 78ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ :

“ 78. Grant by the Government :—

(2) The Government shall also assign to the Panchayats in the State an amount equal to five percent of the land revenue collection of the State, the amount to be allotted to any Panchayat being such as the Government, may from time to time determine, to be expended on such purposes as the Government may, from time to time, direct.”

ರ‍್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ದಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 165 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ :

“ 165. Government to assign to Taluk Boards certain revenues.—(1) The Government shall make annually a grant to every Taluk Board of an amount equal to twenty per cent of the land revenue collection of the taluk.”

ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಒಟ್ಟು ಕಲೆಕ್ಷನ್ನಿನ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಮೇಲೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಇದೀ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿವೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ? ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೀತ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯಾಂಶ ಇದೆ, ಸರಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಜಾತ್ಯೆ ಉರುಸುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಜನರಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಂದರೆ ತಲೆಗಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 12 ವರ್ಷ ಆದವರಿಂದ ಈ ತಲೆಗಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ? ವಯಸ್ಸು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತರಬೇಕೇ ? ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತರಬೇಕೇ ? ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಎತ್ತರ ಇದ್ದಾನೆ, 12 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಅವನಿಗೆ 12 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಆಧಿಕಾರ ಯಾರು ? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ 12 ವರ್ಷ ಎಂದು ಒಟ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ.—ಬೇಕಾದರೆ 16 ವರ್ಷ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಇವೆ. 12 ವರ್ಷ, 13 ವರ್ಷ, 10 ವರ್ಷ ಎಂದು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆದರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಹಳ ಅಸಮಂಜಸ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ 13 ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಂತೆಗಳಿಂದ, ಜಾತ್ಯಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ

ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಶೇಕ 25 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲ ವಸೂಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಷ್ಟಿರುವ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಇರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ 25 ಪರ್ಸೆಂಟು ಬದಲಾಗಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಪಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Recognition of S. V. D. Party

Mr. SPEAKER.—Before adjourning the House for the day, I have to say one or two things.

I have received at 5.30 p. m., a representation under the signature of hon. Member Sri L. Srikanthiah as Acting Chairman of the Samyukta Vidhayak Dal and hon. Member Sri Sharan Gowda Inamdar as Secretary, S. V. D. for granting recognition. The list consists the names of 43 members with their signatures. I will examine the matter carefully.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—I would like the Hon. Speaker to disclose the names of the members who have signed. I have a doubt that signatures might have been forged.

Mr. SPEAKER.—I do not know what will be the position. All the documents will be in my Secretariat and I hope there should be no objection for any member to come and see that. It is not the practice to give out names. It is the duty of the Speaker of this Hon'ble House to examine them and I assure the Hon'ble Members that I would examine the matter very closely critically. There need not be any anxiety on the part of the hon' Members.

Now probably, hon. Members are entitled to know how long we are sitting. The Business Advisory Committee which met earlier agreed that all the Bills that are introduced and which are before the House should be passed before we adjourn. And it is the genuine hope entertained that it should be done as far as possible tomorrow, and if it is not possible to go through them tomorrow, there would be a morning session day after tomorrow. I know many hon. members are anxious to go back to their constituencies. If they finish all the business tomorrow, it will be possible for them to go tomorrow and for me to adjourn the House *sine die*.

With this information, I request the hon'ble Members to be strictly business-like in this matter.

Sri L. SRIKANTIAH.—What about the Question Hour?

Mr. SPEAKER.—Tomorrow and day after if necessary, there would be no question hour.